

وقتی یکی از شما به نماز می‌ایستد، با پروردگارش مناجات می‌کند و پروردگارش، میان او و قبله است. پس هیچکس به سوی قبله اش آب دهان نیندازد؛ بلکه آب دهانش را به سمت چپ یا زیر پایش بیندازد.

از انس بن مالک رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم آب دهانی را در جهت قبله مشاهده کرد و از این کار به اندازه ای ناراحتی نداشت که آثار ناراحتی در چهره اش نمایان گشت. پس برخاست و آن را با دست خود پاک کرد و فرمود: «إِنَّ أَحَدُكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ، وَإِنَّ رَبَّهُ يَبْيَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ، فَلَا يَبْرُقَنَّ أَحَدُكُمْ قِبْلَتِهِ، وَلِكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ»: «وقتی یکی از شما به نماز می‌ایستد، با پروردگارش مناجات می‌کند و پروردگارش، میان او و قبله است. پس هیچکس به سوی قبله اش آب دهان نیندازد؛ بلکه آب دهانش را به سمت چپ یا زیر پایش بیندازد». سپس گوشه ای از ردایش را گرفت و در آن آب دهان انداخت و دو سویش را به هم مالید و فرمود: «أَوْ يَفْعَلُ هَكَذَا»: «یا چنین کند».

[صحيح است] [متفق عليه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم آب دهانی را در دیوار مسجد و در جهت قبله می‌بیند و این کار بر ایشان گران تمام می‌شود تا جایی که اثر ناراحتی ناشی از دیدن آن در چهره‌ی مبارک نمایان می‌گردد؛ پس خود برخاسته و اثر آن را با دست شریفیش از بین می‌برد و اینگونه به امتنش آموزش داده و در برابر پروردگارش تواضع می‌کند؛ سپس یادآور می‌شود که هرگاه بنده به نماز می‌ایستد، درواقع با ذکر و دعا و تلاوت آیات به مناجات با پروردگارش روی آورده است، بنابراین شایسته است خشوع در نماز را رعایت کرده و عظمت و بزرگی کسی را به یاد آورده که با او مناجات نموده و با قلب خود به او روی آورده است. و از هرگونه بی ادبی در برابر الله متعال دوری کند و در جهت قبله آب دهان نیندازد. سپس رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه را راهنمایی نموده و آموزش می‌دهد که هرکس در حین نماز ناچار به انداختن آب دهان شد، در سمت چپش یا زیر پایش آب دهان بیندازد یا آن را در گوشه‌ی لباسش خالی کند و برای از بین رفتن آن لباسش را به هم بمالد. و بر نمازگزار لازم است که روی آوردن خود به الله متعال و روی آوردن الله متعال به او را در نظر داشته و با تمام وجود آن را احساس کند؛ هرچند الله متعال در آسمان و بالای عرش می‌باشد، اما رویروی نمازگزار است. چون الله متعال بر همه چیز احاطه دارد و «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ» [شوری: 11] «هیچ چیز همانند الله نیست و شنوازی بیناست». و این بدان معنا نیست که الله متعال آمیخته با مردم است یا در مکانی است که نمازگزار می‌باشد؛ الله متعال از این مفاهیم پاک و مبراست؛ بلکه الله متعال نزدیک نمازگزار و کسی است که او را می‌خواند؛ و این نزدیکی چنان است که شایسته و لائق جلال و عظمت او می‌باشد و نزدیکی او مانند نزدیکی مخلوق به مخلوق نیست بلکه نزدیکی خالق به مخلوق است که تماماً متفاوت می‌باشد؛ مثال آن در میان مخلوقات، خورشید است که بالای سر ماست و با این همه در وقت طلوع و غروب در برابر ما قرار دارد. و مثال برتر برای الله متعال است.

النّجَاةُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

